

opmaales nøjagtigt, nej, han mener, at man samtidig skal opmaale den Luft, der findes i Kryolitbunkerne, ligesom man stabler dem op, for at der ogsaa af den kan svares Afgift til Statskassen. Det forekommer mig, at naar man driver Om-sorgen for Statskassen saa vidt, som Hr. Jantzen her har gjort, er man inde paa det ridicule. Hermed skal jeg naturligvis tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget under Nr. 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Knudsen: Jeg optager det paa ny og skal blot sige til det ærede Medlem, at den Maade, hvorpaa han mener Opmaalingen kan finde Sted, ikke findes omtalt i Instruksen. Der staar, at Kontroløren bestemmer Tiden for Opmaalingen og sender Bud til Driftsbestyreren, og denne har da at møde. Saaledes skal han bære sig ad, og saaledes har man ogsaa altid før baaret sig ad. Men Driftsbestyreren slog en Streg over denne Ordning. Han lod flere Maaneder gaa hen, saa at adskillige af Kryolitstablerne faldt ned og ikke vare til at opmaale. Kontroløren er kun optraadt efter den Instruks, som er foreskrevet af Indenrigsministeren. Hermed skal jeg tage Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er atter taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg optager det for at gøre et Par korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem rettede mod mig. Det ærede Medlem mener, at jeg ikke gav tilstrækkelig fyldestgørende Referat af de Anker, der vare rettede mod Direktoratet i denne Sag. Det ærede Medlem henviste til sine udførlige Udtalelser i Efteraaret, hvorved det ærede Medlem mente at have paavist, at de Udtalelser, der fremkom fra Ministerens Side, vare ganske urigtige. Nu henviste jeg imidlertid ogsaa til Rigsdagstidenden fra Efteraaret, hvor der findes gengivet saavel det ærede Medlems som Ministerens Udtalelser, og naar det var ved denne Lejlighed, at det ærede Medlem paaviste de Urigtigheder, der vare fremkomne fra Ministerens Side, kan jeg ikke mene andet, end at det ærede Medlem kan være fuldstændig fyldestgjort ved den Henvi-

visning til Rigsdagstidenden, som ogsaa jeg gjorde. Enhver, der slaar det efter og læser det igennem, vil jo da kunne følge de Paavisninger, som der ere givne. Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende bede enhver om at læse de Paavisninger igennem og den Imødegaaelse, de der fik. Jeg tror, man da vil komme til det Resultat, at de Bemærkninger, det ærede Medlem fremkom med, ere blevne tilbageviste paa en fuldstændig fyldestgørende Maade.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at han ikke troede, at denne Sag havde været Genstand for en omfattende Undersøgelse i Finansudvalget, og det er vel sagtens rimeligt nok. Efter den lange Forhandling, der var i Efteraaret, have ikke alle Medlemmer af Finansudvalget fundet Anledning til at give denne Sag en i Enkelt-heder gaaende Undersøgelse, men der har sikkert efter den Energi og Varme, hvorved det ærede Medlem har kastet sig over denne Sag — i alt Fald været to Medlemmer i Finansudvalget, der have givet denne Sag en indgaaende Undersøgelse, nemlig det ærede Medlems Partifæller. Det forekommer mig i alt Fald, at de to skyldte det ærede Medlem det, og naar de to ærede Medlemmer heller ikke have fundet Anledning til at henstille, at denne Sag kommer under fornyet Overvejelse af Ministeren, har jeg med saa meget roligere Samvittighed kunnet lade være med at sætte mig ind i denne omfattende Sag. Jeg har, sandt at sige, haft adskilligt andet at bestille i de Par forløbne Maaneder af Samlingen end at beskæftige mig med de Raveskind og Breve, som Tinget har debatteret i Efteraaret i saa lang Tid. Hermed tager jeg Ændringsforslaget tilbage.

Formanden: Ændringsforslaget er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det?

Knudsen: Jeg optager det. Saa vidt jeg forstod den højtærede Ministers første Bemærkninger, henviste han kun til den tidligere Ministers Udtalelse. Har jeg taget fejl i saa Henseende, beder jeg om Undskyldning.

Om Sagen skal jeg i øvrigt sige, at det ingen som helst Indflydelse har paa min Stilling, hvorledes et andet Medlem stiller sig. Jeg er nemlig overbevist om, at Manden har Ret, og at vi bør hjælpe ham til at faa sin Ret. Det vilde være overordentlig rart, om den højtærede Minister vilde sætte sig ind i Sagen og danne sig et personligt Skøn om den, saa kunde man maaske komme til et andet